

solvente Landejendomsbesiddere Adgang til Gennemførelse af en Tvangsakkord paa lempeligere Vilkaar end de i Loven af 12. April 1927 § 3 foreskrevne, og for saa vidt det maa erkendes, at Ejendommen under de nuværende Forhold ikke frembyder Sikkerhed for en under Inflationsperioden stiftet Pantegæld, maa der skaffes Udvej til at behandle en slig Pantegæld efter samme Regler som Skyldnerens løse Gæld, saa at Panthaveren maa nøjes med den Fyldestgørelse, han kan opnaa gennem Akkorden.

De nævnte Ændringer i den gældende Lovgivning om Tvangsakkord er efter vor Overbevisning en absolut nødvendig Betingelse for, at de kriseramte Landejendomsbesiddere overhovedet skal kunne hjælpes gennem en Akkordordning. Men derudover maa vi anse det for nødvendigt, at der indenfor visse Grænser fra Statens Side stilles Midler til Raadighed til Udlaan til de kriseramte Landmænd til Gennemførelse af opnaaet Akkord. Vi undervurderer ikke de Betæneligheder, der kan rejses mod en saadan Udlaansvirksomhed fra Statens Side. Men vi mener paa den anden Side, at den foreliggende Krisesituation, *der væsentlig skyldes den her i Landet førte, ganske fejlede Valutapolitik*, er af en saa særlig Art, at det kan forsvares at lade Staten overtage en Udlaansvirksomhed, som man under andre Forhold ikke vilde kunne tilraade. Den nuværende Landbrugskrise kan paa ingen Maade sammenlignes med den Krise, der overgik Landbruget i Firserne og Halvfemserne i forrige Aarhundrede, thi sidstnævnte Krise skyldtes som bekendt et Præfald paa Verdensmarkedet, hvori Staten var uden Skyld, og en Hjælpeaktion fra Statens Side til Gavn for de af den nuværende Krise ramte Landejendomsbesiddere vilde derfor ikke skabe noget Præcedens for det Tilfælde, at vort Landbrug paany skulde blive ramt af en Krise, der maatte tilskrives lignende Aarsager som Landbrugskrisen i Firserne og Halvfemserne.

Af Hensyn til de kriseramte Landmænds Kreditorer nærer vi ingen Betænelighed ved den her foreslaaede lettere Adgang til Tvangsakkord. Idet vi med Hensyn til den foreslaaede Ændring i visse Pantekreditorers Stilling henviser til Bemærkningerne nedenfor, skal vi her indskrænke os til at gøre opmærksom paa, at de personlige Kreditorers Fordringer i de fleste Tilfælde vil være saa usikre, at Kreditorerne som Regel vil føle sig vel tjente ved at tiltræde en Akkord, der dog aabner dem Adgang til at faa i alt Fald en mindre Del af deres Tilgodehavende betalt, fremfor at forsøge en Falliterklæring eller Tvangsauktion, der i de fleste Tilfælde dog ikke vil indbringe dem noget som helst.

Vi henstiller derfor til Regeringens Overvejelse følgende

Grundregler for en ekstraordinær Lovgivning til Støtte for kriseramte Landbrugere.

I.

Midlertidige Tillægsbestemmelser til Loven af 14. April 1905
om Tvangsakkord udenfor Konkurs.

1.

Fra den Tid, da Akkordforhandlingen anses for paabegyndt, indtil den ophører, kan Skyldnerens Bo ikke tages under Konkursbehandling.

2.

I Stedet for Bestemmelserne i Loven af 12. April 1927 § 3 fastsættes følgende Bestemmelser: